Anul III. — Nrul 28—29 Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 14 Iulie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Falimentul „partidelor" și dictatura L. A. N. C.

— „Omul"? Sau — „oamenii"?

Falimentul partidelor — este. nu o vorbă, ci un fapt.

S'ar putea să ni se răspundă: **Dictatura** L. A. N. C. — este nu un fapt, ci o vorbă.

Dictatură, cu ce? Dictatură, cu cine!

Să ne înțelegem:

Veacul nostru — de după războiu — este **veacul dictaturei.**

Dictatura în Italia — splendidă — cu Mussolini.

Dictatură în Spania — binefăcătoare — cu Primo de Rivera.

Dictatură în Iugo-Slavia — salvatoare — cu Regele Alexandru.

Ce sunt? Cum se explică?

Cine sunt?

Dictatura este cărmuirea Statului — prin voința unui om — opus cârmuirei prin „partide".

Cum se explică?

Se explică prin faptul, că războiul a creiat o mulțime de probleme, pe cari „partidele" — cu intrigile și trăncăneala lor perfătoare de timp — nu sunt în stare să le rezolve.

Dar tocmai de aceia:

Dictatura, nu presupune numai voința unui om, ci un **sistem de soluții, pozitive,** corespunzătoare problemelor, cari agită națiia împotriva sistemului **„partidelor"**, steril și ruinător: pentru că nu sunt capabile să dea satisfacție intereselor ei, din cauza tocmai a principiului însuși al organizației acestor „partide".

Prin urmare:

Dictatura, mai înainte să fie într'un om, este într'un sistem.

Oamenii — Mussolini, Primo de Rivera, Regele Alexandru, Kemal în Turcia — nu joacă un rol decât ca reprezentanți ai sistemului.

Sistemul, primează, nu **omul.**

•

Falimentul „partidelor" în Romănia? Se vede lămurit de oricine: pentru că se confundă cu **falimentul Statului,** și cu suferințele nației.

După 63 de ani de guvernare absolută — din noaptea de trădare, de 11 Februarie 1866 — „partidele", stăpâne pe țară, au consumat toate rezervele Statutului și ale nației, acumulate de veacuri: moșii, păduri, petrol, credit, puterea fiscală a contribuabililor.

Situația este astăzi aceasta:

„Partidele", nu mai au ce consuma.

Statul, partidelor, de la 1929:

Bani nu mai are; credit, nici atât; moșiile, e a șeptea parte a teritoriului țării, le-a vândut și prețul lor l'a trecut la venituri; petrolul, e pe sfârșit; puterea fiscală a contribuabililor este istovită, până la ultima limită.

Statul „partidelor" — ca să-și procure câteva mizerabile milioane — a trebuit să amaneteze monopolul chibriturilor, să promită amanetarea căilor ferate și altor venituri, și să pună amanet însăși „Banca Națională a Românieî", primind controlul străin.

Statul „partidelor", precupețește drepturile de autonomie și suveranitate ale nației românești: amanetându-le și pe elc jidanilor.

Și tot nu-i ajunge.

Statul partidelor" aruncă funcționarii Statului pe stradă, și desființează servicii întregi, dezorganizând între altele, până și serviciul reprezentanților țărei în străinătate: pentru a realiza o economie de 60 de milioane de lei, la un deficit care trece de câteva miliarde.

Falimentul, cum se vede, este complect, desăvârșit, catastrofal.

Dar în timpul acesta, reprezentanții Statului „partidelor", în Adunările legiuitoare, își votează 35 de milioane de lei, pentru diurnele sesiunei prelungite, la care ieau parte — când ieau parte — cu rândul, luând vacanțe, pe cât mai des: ca să nu se obosească prea mult, și să poată prelungi sesiunea îndefinit.

•

Dictatura L. A. N. C., se impune față — de acest faliment dovedit al partidelor — nu ca dictatura unui om, ci ca **dictatura unui sistem.**

Se impune mai cu deosebire:

Pentru că „partidele" însemnează ocuparea progresivă a țărei de către jidani.

Este zădarnic să se caute a se suci adevărul:

L. A. N. C. este singura organizație politică, și totodată economică și culturală, care reprezintă — pe baza unei doctrine, și a unui program lămurit — **sistemul contrar cârmuirei „partidelor".**

De pildă:

Parazitismul jidănesc — care amenință existența nației românești — este opera acestor partide și căruia L. A. N. C. se împotrivește.

Deocamdată, atât.

Dar **omul?** Căci nu poate fi — fără om — dictatură.

Omul? Noi zicem, mai întâi: **oamenii.**

Dacă Mussolini, nu ar fi găsit **oameni** în Italia lui — care să se organizeze spontan — oricât este el de **om:** nu ar fi putut să facă nimic.

De aceea am zis și repet:

Membrii L. A. N. C., au datoria să organizeze mulțimea românilor, gata să-i asculte.

Așa dar:

Dictatura L. A. N. C. — care singură reprezintă un sistem, corespunzător necesităților zilei de azi — **stă în mânele membrilor ei.**

„Partidele" — indisolubil legate cu jidanii — lucrează ele singure pentru L. A. N. C.

Dacă mai lucrează și membrii săi, pentru dânsa:

Dictatura L. A. N. C. este sigură.

Lucrați!

A. C. CUZA.

O demonstrație franc-masonă în Timișoara

In ziua de 29 Iunie c., trecând întâmplător, la ora 7 seara, pe lângă grădina cinematografului din Cetate, observ, că mesele bufetului sunt ocupate de o societate mai mare, de jidani.

Pe la această oră, grădina — de regulă, este goală.

Ce complot să pune aici la cale, mi-am zis și i-am urmărit cu atenție.

A fost o adunare franc-masonă și membrii lojelor au fixat acest loc de întâlnire.

Grupul jidovesc a plecat apoi la **„Corporația Meseriașilor"** unde a avut loc o consfătuire franc-masonă, împreunată cu o reprezentație teatrală a artiștilor unguri, din Arad.

Prietinii noștri ne-au căștigat o învitare tipărită în limba maghiară, care o reproducem în traducere, pentru a demonstra, cu ce se ocupă francmasonii, în Banat:

Timișoara, în orient ***
05929. VI. 25.

INVITARE.

LOJA „PAX", dă să se joace, în ziua de 29 Iunie 1929, seara la ora 9, fix, în sala festivă a „Corporației Meseriașilor" (Belváros, Ienö-herczeg-utca 20. etaj II), piesa teatrală într'un act

INSTALAREA LUI LESSING

de fratele nostru arădan, Dr. Böszörmenyi Andor.

Prologul îl rostește Dr. Ianovics Ienö, frate din Cluj.

Persoane:

Rittmeister Baron Rosen: Dr. Ianovics Ienö; Lessing: Balász Samu; König: Toth Elek; Ernst: Mihályffy László; Falk: Mészáros Béla, Goetze: Kemény László

Taxă de intrare nu este. Ușile se vor încuia după începerea reprezentației, deci fiecare trebue să vină la timp.

Inainte de reprezentație, după masă, dela ora 6 începând, adunare în grădina cinematografului din Cetate, unde vom lua o gustare împreună cu frații și surorile anunțate că vin în număr mai mare, din Arad.

Cu dragoste învităm să ia parte toți frații și surorile noastre, precum și copii adulți de ambele sexe, ai fraților. Alți oaspeți nu se pot aduce. Fiecare să se prezinte în haine de stradă.

Loja „Pax".

Tipografia' Frații Csendes, Timișoara. 17392 b.

Acest document arată, că franc-masonii jidani se adună în ședințe secrete și trimit învitări tipărite în limba maghiară, fără ca organele noastre de poliție și siguranță să știe ceva.

Se vor întreba unii români: oare ce vor fi avut de discutat acești franc-masoni?!

Este foarte ușor de înțeles:

Văzând, că propaganda jidovească a lordului Rothermere, — care s'a angajat să bage în războiu Ungaria cu România, — a **dat faliment** și, că **poporul maghiar de aici, a început să se împace cu soartea și nu vrea să mai știe de grofii medievali, din Budapesta, nici de jidanii, ce conduc Ungaria,** — jidanii de aici

Biblioteca Central University Library Cluj

Contribuții

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Urmăriți zi cu zi, pas cu pas, uriașele sforțări de înarmare până în dinți a tuturor statelor europene, inclusiv Statele Unite și Japonia, meditați asupra lucrărilor, așa zisei, Liga Națiunilor, reflectați asupra ziselor pacte de neagresiune, spre a vă convinge însuși că toate, — mai ales pactul Kellog, — sunt un mare **„bluf"**, și spre a fi apoi gata pentru lupta de mâine în care va trebui să dăm examen dacă suntem, sau nu, vrednici de hotarele noastre de azi.

Insuflați în inima femeilor române și a copiilor români curajul și eroismul femeilor și copiilor daci, pentrucă și pe calea aceasta dușmanul ce se va atinge de sfintele noastre hotare strămoșești de azi, să își găsească răsplata meritată.

Basarabia.

Având în vedere că azi nici o provincie din România nu e atât de amenințată de uneltirile oculte a supraconducătorilor din Franc-masoneria universală jidănească ca țara lui Ștefan cel mare, dintre Nistru și Prut, Basarabia, fostă peste 100 de ani **smulsă cu forța dela sânul mamei** prin samavolnica Rusie țaristă, și ținând seamă că de pe urma faptului că Rusia țaristă fiind deasemenea prăbușită de Franc-masonerie avem multe de învățat, trebuind să ne deșteptăm din nădejdi deșarte, suntem nevoiți a ne ocupa cu uneltirile oculte franc-masone din toată fosta Rusie țarista, dela 1717 până la 1917 când Franc-masoneria a pus stăpânire pe toată Rusia prin oamenii săi devotați, comuniștii; capii Uniunei Sovietice, jidani ce stăpânesc azi Rusia dela 1917 încoace.

Prima lojă a fost fondată de țarul Petru cel mare la Moscova în anul 1717, având ca membrii numai oameni de perfectă încredere din anturajul său, cu care discuta ridicarea Rusiei din starea sa primitivă prin înzestrarea și consolidarea tinerei biserici ortodoxe, apoi planurile de războiu contra Suediei pentru cucerirea provinciilor suedeze Estonia, Letonia și Lituania și mai ales construirea de vase de războiu.

După moartea lui Petru cel Mare (1725) sub țarina Ana Ivanowna, marele măestru franc-mason lordul Lovel din Anglia, a numit la 1837 pe căpitanul de marină Iohn Filips fiind după mamă jidan, a acceptat, cu dela sine putere, și bogați jidani în lojele fondate de el la Moscova, St. Petersburg și Kiew, în anii 1736—1739, sub obedienta Londrei. Intrarea jidanilor nu avea alt rost decât uneltiri și spionaj contra Rusiei, după ordinele celor din Paris. Țarina Elisabeta, fiica lui Petru cel mare, informată asupra acestor uneltiri și spionaj, a ordonat imediata închidere a lojelor arătate, amenințând cu moartea imediată totodată pe cei ce vor fi descoperiți că continuă a se considera de franc-masoni.

După moartea Elisabetei lojele reînviară, și sub țarina Ecaterina II-a ele înfloriră și se înmulțiră cu concursul ei și a întregului anturaj, franc-masonii până și servitorii dela palatul imperial și a marilor duci. Astfel congresul franc-masonilor dela 1782 din Wilchelmsbad a putut declara Rusia ca **provincia a 8-a franc-masonă,** fondând apoi, după 2 luni, la 25 Octombrie 1872 prima tipografie clandestină franc-masonă din Rusia. In tipografia acasta, condusă de publicistul Radiștcew, — cu numele adevărat Goldmann, unul din mulții ibovnici a țarinei Ecaterinei a II-a — **au fost tipărite, în mare parte, scrierile incendiare pentru revoluția franceză din 1789,** la care apoi au luat parte activă fruntașii franc-masoni ruși, ca ducii Golizin, Stroganow,, Kutosow, baronii ruși jidani Luwton, Nemow, etc. Faptul acesta și evenimentele postume a revoluției franceze au deschis ochii adormiți a Ecaterinei și când apoi i se dovedise că **franc-masonii Radiștcew și Novicov tipăresc și răspândesc și în Rusia asemenea scrieri incendiare, spre a provoca revoluție și în imperiul ei,** ea ordonase deportarea lui Radiștcew în Siberia și spânzurarea jidanului Novicow la Moscova. După îndeplinirea acestor fapte toate lojele fură închise. Ecaterina se lăpădase de beția de „umanitarism" din loje și toți franc-masonii supraveghiați de aproape, iar unii dintre ei condamnați la închisori grele.

Succesorul, Ecaterinei, Paul I, a grațiat pe condamnați la 1799, și la 1800 a permis redeschiderea lojelor. **Drept mulțumire a fost asasinat la 23 Martie 1801 de franc-masonii ducele Jașwil, Argamacow, Setpow și contele Zu-**

au crezut de potrivit momentul, ca să se manifeste într'un fel, care să dea aparenţă, că ei jidanii din Ardeal şi Banat, sunt **adevăraţii reprezentanţi ai culturei maghiare,** din România.

Dacă în timpul trecut, francmasonii jidani, din loja „Losonczy“ din Timişoara, au ştiut să execute cel mai barbar plan de şovinism maghiar asupra noastră, — de ce să nu continue ei această operaţie de învrăjbire între două neamuri creştine — şi astăzi, în România Mare?!

Divide et impera, — adecă: împarte şi stăpâneşte, — este deviza lor talmudică.

Presa ungurească din România este în mâna jidanilor francmasoni. La fel şi cea din Budapesta...

Vor fi avut harhării să-şi spună ceva, ce nu este permis să audă o ureche creştină română. Deaceea au încuiat uşile şi nu au permis să se aducă „goşti“.

In consecinţă:

Invităm şi noi pe români — în faţa acestui complot jidovesc — să se adune şi ei la consfătuiri, cu uşile încuiate şi să hotărască ce ar fi de făcut. Dar să şi facă cele ce vor hotărâ!

Subsemnatul, sunt dispus a le pune la dispoziţie lista francmasonilor din Timişoara şi a le câştiga şi alte date asupra activităţii lor secrete.

Urmărim pas cu pas, toate manevrele lor individuale şi colective şi aşteptăm cu mare nerăbdare, momentul potrivit ca să rupem vălul misteriilor lor şi lui-ndu-i de gât, să-i prezentăm lumii întregi în toată nemernica lor goliciune.

Până atunci îi lăsăm să-şi fiarbă în loje, otrava vrăjitorească jidănească.

S'o facă mai amar, ca fierea, că — ei o vor bea! Ii asigurăm de acest lucru!

Români, adunaţi-vă, fără deosebire de clase sociale şi simpatii politice, — **şi închideţi bine uşile!!**

Satana vă pândeşte!

A. Tieranu

documentar şi informativ cele trei Prefesturi de judeţ din Banat, vor fi obligate să stea la dispoziţia menţionatei comisiuni ca şi fiecărui membru în parte.

Dacă monografia nu depăşeşte 300 pagini ar costa circa 200.000 lei în 1000 de exemplare. In cazul când autorităţile şi comunele ar fi obligate să cumpere mai multe exemplare cu cel puţin 200 lei buc., cheltuelile de achitare pentru prima mie s'ar acoperi în întregime. Pentru a doua, a treia etc. mie de exemplare să se fixeze un preţ popular care să nu depăşească cheltuelile efective de imprimare şi desfacere. — Rugându-vă, Domnule Ministru, să binevoiţi a supune conferinţei propunerea de mai sus, rămân, al Dv. devotat *Dr. Petru Demoianu.*

D-sale

Domnului Ministru al Banatului

Timişoara.

Problema culturală din Banat

In urma conferinţei d-lui Sever Bocu, despre care am scris în ultimul nostru număr, primim o propunere din partea d-lui Dr. Petru Nemoianu, următoarele rânduri, adresate d-lui Ministru Sever Bocu, pe care le reproducem:

Domnule Ministru,

Prin adresa mea din 12 Iunie a. c., înaintată Ministerului ce cu onoare conduceţi, propuneam ca, programul anchetei culturale fixată pe ziua de 26 Iunie la Timişoara, să se complecteze cu un al şaselea punct la care să se discute chestiunea unei lucrări comemorative asupra Banatului. Motivam aceasta propunere cu faptul, că sârbii au publicat o asemenea lucrare, cu imperialismul lor nemăsurat care n'a încetat o clipă să ne mai ceară şi alte părţi din Banatul Românesc, precum şi cu aniversarea doliului de 10 ani al provinciei noastre. In afară de asta, îmi mai exprimam părerea că nu putem inaugura trainice de viitor, câtă vreme n'am făcut inventarul politic, cultural, economic şi social al trecutului şi un bilanţ precis al prezentului.

Apreciind, — în convorbirea avută cu Dv. — motivele invocate de mine, m'aţi invitat să arăt soluţiunea practică tinzând spre acest scop, însărcinare de care mă achit în cele ce urmează:

I. Ce să trateze lucrarea aceasta şi cari sunt persoanele chemate să o redacteze?

1. Istoria politică a Banatului: P. Nemoianu (dela venirea ungurilor şi până la Unire).
2. Banatul din punct de vedere geografic: . . . .
3. Banatul din punct de vedere etnografic: Grigore Ion.
4. Banatul din punct de vedere demografic: Dr. Iosif Demoianu.
5. Banatul economic:
   a) Agricultura: Pavel Gregu.
   b) Comerţul: Virgil Popovici.
   c) Industria: Ing. Victor Vlad.
   d) Silvitultura: Ing. Buescu.
6. Administraţia în Banat: Gh. Ciupe.
7. Justitia în Banat: Al. Marta.
8. Cultele în Banat: Romulus Ancuşa.
9. Invăţământul în Banat: Sabin Evuţianu.
10. Arta Bănăţeană:
   a) Arta plastică: Ioachim Miloia.
   b) Arta muzicală: I. Velceanu.
   c) Arta dramatică: Vict. Bârlea
   d) Arta casnică: D-na Marilena Bocu.
11. Scriitorii Bănăţeni: Profesor Topleceanu.
12. Ziaristica în Banat: . . .

Această schiţă, firească, se poate complecta şi cu alte capitole privind viaţa provinciei noastre, cât şi cu alţi colaboratori.

II. Modul de a lucra.

Colaboratorii desemnaţi se vor constitui în comisiune, alegându-şi un preşedinte şi un secretar. Acesta din urmă va trebui să-şi aibă domiciul în Timişoara. Din partea mea propun pentru postul de secretar al comisiunii pe d-l Ioachim Miloia.

III. Mijloace technice.

Pentru procurarea materialului

Gala Galaction

In ultimul nostru număr am reprodus câteva exemple din traducerea scandaloasă a Bibliei de către jidanul Pişculescu şi ne-am pus întrebarea, că oare ce scop are corespondentul „Alianţei Israelite Universale“, să se angajeze, tocmai el, la traducerea „Sfintei Scripturi“, în limba românească, când nu se simte nici o nevoie de o traducere nouă?!

Meditând puţin asupra faptului, am aflat adevăratul motiv: **Pişculescu este chemat de iudaism să ascundă porcăriile din vechiul testament, dând astfel religiei jidoveşti, UN FOND MORAL, pe care în realitate, NU'L ARE. Un „preot“ creştin trebue să acopere imoralităţile din „Toră“. Pentru acest serviciu, a fost angajat Pişculescu.**

Reproduc un articol publicat de mine acum un an pentru a da din nou ocazie teologilor noştri, să răspundă, dovedind contrarul, dacă ar fi posibil.

Cum nu au răspuns atunci, se vede, că nu vor răspunde nici acum.

In sfintele noastre cărţi bisericeşti am cetit următorul text: **„Toate păcatele se iartă, numai păcatul contra Duhului Sfânt nu, pentrucă Duhul Sfânt este ADEVĂRUL“.**

Deci, cine luptă contra adevărului, luptă contra lui Dumnezeu şi comite un păcat de neiertat.

L. A. N. C., singura organizaţie politică din România de astăzi, care ŞI-A LUAT ANGAJAMENTUL SĂ APERE ALTARELE LUI HRISTOS, periclitate cu pierire de către fii lui Iuda, cari au răstignit pe Isus Nazareneanul, îşi face DATORIA când demască toate uneltirile ascunse ale jidanilor contra Bisericii noastre strămoşeşti, — dar îşi face datoria şi atunci, când cere şi pretinde în Numele lui Hristos, ca toate greşelile ce s'au strecurat în dânsa să fie eliminate radical şi imediat. O facem în numele Duhului Sfânt, care este adevărul!

Prin descifrarea hieroghifelor şi a celorlalte documente istorice, cari pe vremea, când s'a scris Biblia, erau necunoscute, s'a adus multă lumină şi asupra vechiului Testament. Aceste descoperiri întregesc admiraibl Biblia şi Hristos Dumnezeu nostru apare cu mult mai luminos, mai mare şi puternic, ca din litera evangelistului care nici când nu l'a văzut.

*

Istoria a descoperit, că pe timpul lui Avram, patriarhul evreilor, popoarele din Canaan se închinau la mai mulţi zei. Fiecare sămânţie avea pe câte un zeu principal, pe care'l adora în mod special, — după felul ocupaţiunei lor: Păstorii pe zeul păstorilor, pescarii pe cel al pescarilor etc. Insă peste aceşti zei speciali, dominau doi zei mari, pe cari toate sămânţiile îi adorară. Anume, zeul luminei şi zeul întunerecului: zeul alb şi zeul negru, (există şi astăzi la slavi) zeul binelui şi zeul răului. Aceşti doi zei mari erau într'o vecinică luptă între ei. Precum ziua schimbă noaptea şi binele răul, aşa în imaginea popoarelor primitive, aceşti doi zei se învingeau reciproc şi domina când unul când celalalt.

*

La vechii evrei, popor nomad al pustiurilor, a fost adorat ca zeu principal, aceea forţă naturală, de care aveau mai multă frică, anume: uraganul şi zeul său **Saddai.**

Uraganul, care apare pe neaşteptate şi distruge în câteva clipe tot ce este viaţă: animale, arbori şi plante. Acest Saddai se află descris ca o fiinţă **INGROZITOARE ŞI INFRICOŞATOARE:** din mările sale aruncă foc şi gazuri otrăvitoare şi distruge tot ce-i iasă în cale; chiar şi munţii şi pietrile să sfarmă în mâinile lui.

Popoarele orientale îl cunosc sub numele de Şeitan la turci şi Satan sau Satana la ceilalţi.

Europenii cunosc pe Şaddai sub numele de Satana, pe duhul întunerecului şi al răului, chiar până în zilele noastre. El este imaginat în forma unui bou taur urias, pe care'l vedem şi pe drapelele japoneze, unde'l chiamă: Taifun (la germani Teufel).

Sunt dovezi precise istorice (deci nu este numai o deducţie logică a savanţilor contimporani) că pe vremea lui Avram, părinţele evreilor, **„Saddai“** se chema zeul îngrozitor al uraganului ce nimiceşte totul.

Cred, că până aici nimeni nu află ceva de necrezut sau imposibil.

Dar acum urmează un adevăr O CATASTROFALĂ greşală a teologilor creştini: Vechiul testament a fost tradus greşit. CU TOTUL CONTRAR INTÂLESULUI CE'L ARE TEXTUL HEBRAIC, pentrucă teologii de pe acele vremuri, cari l'au tradus nu au ştiut ceti dovezile istorice abea acum descifrate şi îşi dădeau silinţa, ca IN MOD FORŢAT să scoată o morală creştinească conform doctrinei lui Isus, din NEMAIPOMENITELE PORCĂRII ce sunt scrise în „vechiul testament“ sau „TORA“ cum zic jidanii.

Să începem dela început:

In cartea I alui Moise, cap. 17 se zice: Şi când Avram era de 99 ani i se arătă Dumnezeu şi-i zise: Eu sunt Dumnezeul cel atotputernic... etc.

Aici este greşala catastrofală, fiindcă textul original este următorul:

ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהו אל־אברם ויאמר אליו אני־אל שדי התהלך לפני והיה תמים:

ceeace tradus pe românește sună astfel: **Şi Avram a fost de 99 ani, când i-se arătă IAHVE şi-i zise: EU SUNT EL ŞADDAI... etc., etc.**

Teologi creştini, controlaţi şi vă îngroziţi de Şaddai şi de greşala părinţilor noştri!

Cunoscând acestea, veţi înţelege de ce Hristos a spus jidanilor, că ei sunt din tatăl lor diavolul; de ce Iahve-Şaddai binecuvintează pe Lot, care face copiii propriilor sale fete; de ce ajută pe Iacob ca să desmoştenească prin înşelăciune pe fratele său Isav (Isav-păros. Iacob-cel ce ţine de călcâiul altuia); pe Iacob

---

bow. Conducătorul complotului a fost contele Pahlen, priministru, ministru de externe, prefect de Poliţie şi guvernatorul militar al pieţei St. Petersburg, şi la acest complot a participat şi fiul ţarului Paul I, pe care îl cunoaştem sub numele ţarul Alexandru I.

Cunoscutul scriitor Gregor Schwartz—Bostunici, fost profesor la Universitatea din St. Petersburg, în cartea d-sale citată ne spune că autorul moral al acestei asasinări ar fi fost ambasadorul Angliei şi că în apele râului Newa, în faţa palatului marelui duce Mihail, ancora un vas de războiu englez cu scopul de a îmbarca pe complotişti în caz de nesucces. Anglia era revoltată contra lui Paul I pentru că promisese ajutor Radjahului indian contra Angliei. La 30 de zile după semnarea ordinului de plecare a 20.000 de cazaci în India, ţarul Paul I fusese sugrumat şi apoi corpul său oribil mutilat. (pag. 282).

Sub ţarul Alexandru I toate lojele fură oficial redeschise, şi ele se înmulţiră la 189 dela 137 câte erau sub Ecaterina II în timpul dela 1803—1822, când la 1 August ordonase imediata închidere a tuturor lojelor din Rusia, după congresul principiilor dela Verona, — despre care am vorbit deja, — îi deschisese ochii asupra pericolului. Cu toate acestea lojele continuară a funcţiona ocult. **Ba mai mult, la congresul strict discret din Kiew, în anul 1823, francmasonii hotărâră prima revoluţie rusă.** La 22 Noembrie 1825 complotiştii reunindu-se discret, planurile lor criminale au fost aflate şi imediat comunicate ţarului Alexandru I. La 9 zile el murise de febră după comunicatul oficial. In aceiaşi zi este urcat pe tron Nicolae I, fratele lui Alexandru I sub canonada revoluţiei ruse de la 1 Decembrie 1821. Autorii acestei zi de revoluţie erau, în mare parte, ofiţeri superiori din garda imperială, francmasoni a sistemului francez, supraîncărcaţi cu idei revoluţionare în Franţa la 1814/15. Cum însă planul revoluţiei nu reuşise pe deplin, ea putu fi înăbuşită încă la vreme. A doua zi mulţi francmasoni fură spânzuraţi în plină zi pe stradă, printre care şi poetul Rileiew, iar alţii deportaţi în Siberia. **Francmasonul Bestuşew a declarat, înaintea deportării sale în Siberia, că revoluţia fusese pusă la cale de francmasonii jidani din Paris cu scopul de a forţa apoi pe ţar să acorde drepturi egale jidanilor din Rusia, cum acelaş lucru ni-l spune şi jidanul francmason Leon Deutsch** în cartea sa: „Rolul jidanilor în revoluţiile Rusiei“, apărut la Berlin 1926.

Sub ţarul Nicolae I lojele nu putură activa nimic, şi se zice că el ar fi fost înăbuşitorul adevărat al revoluţiei din 1830/31 în Polonia şi 1848/49 în Ungaria. Se mai zice că din această cauză fiind foarte temut francmasonii l'ar fi otrăvit cu ajutorul medicului său de casă, jidan convertit la creştinism?

In Basarabia a fost fondată prima lojă la Chişinău în anul 1813 sub denumirea „Les Amis réunis“, a doua la Bălţi sub denumirea „Palestina“ şi a treia la Hotin sub denumirea „Isis“ de francmasonul Tormasow din Moscova, toate sub obedienţa Ritului francez. Evident că au funcţionat ocult loje şi la Soroca şi la Tighina. Este adevărat că sub regimul ţarist lojele din Basarabia nu puteau nimic acţiona cu dela sine iniţiativă sau hotărâre. Rolul lor era pur secundar în toate chestiunile social-politice dar în schimb aveau amenajamente speciale pentru ocrotirea şi ascunderea celor urmăriţi de poliţia specială secretă din capitală.

Sub Alexandu II, care, contrar intereselor marilor latifundiari, la 1861 a desfiinţat iobăgia înfiinţând cunoscutul sistem de proprietate „Mir“ şi dând pământ ţăranilor, lojele fiind foarte strict supraveghiate şi cunoscuţii francmasoni ţinuţi la ochiu viu, fapte pe care jidanii nu le puteau tolera, găsim îndreptate 7 atentate contra sa, **căzând apoi sub al 8-lea atentat, la 13 Martie 1881, autorii fiind francmasoni germani Liebermann, Zuckermann şi Goldmann, trecuţi clandestin în Rusia din Germania, anume pentru acest scop.** Toată vina ţarului Alexandru al II-lea a fost că a suprimat revoluţia înscenată de francmasoni în Polonia la 1863, şi uneltirile nihiliştilor dela 1879, când s'a încercat aruncarea în aer a trenului imperial, acţiune criminală la care participase şi jidoavca Hesia Helfmann, mama nelegitimă a lui Alexandru Kerensky, — recte Aron Kürbis, jidan în carne şi oase.

Nici sub ţarul Alexandru al III-lea Francmasoneria n'a putut funcţiona, fiind deasemenea foarte strict supraveghiată. In condiţiunile acestea jidanii şi-au transportat activitatea în domeniul CAHALULUI, guvernul ocult al jidanilor ruşi. Dovada aceasta ni-o dă jidanul american Edgar Saltus, în cartea sa: „Orgia imperială“, apărută la New-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

excrocheze pe Laban; pe
m, care s'a căsătorit cu sora
a dat-o apoi de amantă re-
Filistenilor, pe care'l jefu-
pe curva de Esthera; etc.
t te prinde o groază şi o
ă, când cetești aceste por-
bestiale: **Iahve este Saddai-
a, întunerecul, care se luptă
ristos, lumina, — ca la urmă
răstignească pe Golgota.**
pe Muntele Maslinilor, un-
omnul a vărsat sudori de
, astăzi se ridică universita-
ebraică, alui Saddai, care şi
i mai caută pe Hristos, ca
răstignească din nou!
ai este încă o dovadă, că
e-Saddai, nu poate fi luat în
şi p
ideraţie ca D-zeu, în con-
ia noastră creştinească: fiind-
nu este creatorul lumei, nu
atotputernic, nici nu este
ul tuturor popoarelor. Iată
ada: Moise I. cap. 17. 11: **Voi
circumcide carnea prepuţiu-
vostru şi acesta va fi semnul
GĂMÂNTULUI MEU IN-
E MINE ŞI'NTRE VOI... 14.
bărbatul necircumcis la care
ea prepuţiului nu va fi cir-
cisă, STÂRPI-SE-VA SU-
TUL ACELA din mijlocul
porului său; A STRICAT LE-
MÂNTUL MEU.**
Deci Iahve sau Iehova, NU
TE CREATORUL LUMEI,
dică cere dela omul creat DE
TUL, ca să-şi facă o corectu-
tocmai la prepuţiu, ca să fie
n de a încheia un contract
dânsul. Deci Iahve-Şaddai,
este şi nu poate fi creatorul
ei despre care vorbeşte Hris-
ci numai diavolul, părintele
ilor., cum a şi pronunţat.
i Evang. Ioan cap. VIII. vers.
şi 44: Voi din tatăl vostru dia-
ul sunteţi şi poftele lui voiţi a
împlini.
Oare cum vă explicaţi rostul
rebării preotului, care botează
pilul, şi întreabă de trei ori:
I LĂPĂDAT DE SATĂ-
A?

Nu vă daţi seama, că vechii teologi, când au fixat ritualul acestei taine sfinte, AU ŞTIUT DE ŞADDAI—SATANĂ ŞI DE CONTRACTUL ce'l are acesta cu circumcişii nebuni, născuţi din neamul lui Avram?! Eu cred, că textul hebraic de mai sus şi aceasta întrebare pusă de trei ori la taina sfântă a Botezului, sunt suficiente SINGURE, pentru a răsturna toată greşala cu „sfinţenia“ „vechiului testament“.

Iahve-Şaddai nu este D-zeu şi nu poate fi considerat ca atare. fiindcă o fiinţă omenească nu poate fi egală cu dânsul, dar nicidecum mai tare ca el. In cartea I. moise, cap. 32. vers. 24—29 se vede că **Iacob A INVINS pe Iahve, şi s'a numit apoi Israel, CEEA CE INSEAMNĂ: „INVINGĂTOR DE DUMNEZEU“.**

In consecinţă, vechiul testament, pe care cu drept cuvânt îl putem numi de: „cartea cea mai ruşinoasă a culturei omeneşti“ trebue imediat scos din învăţământul religios la şcolile primare şi secundare şi înlocuit cu Testamentul nou şi admirabilele epistole ale apostolilor lui Hristos!

Creştini, **apăraţi Biserica strămoşească şi curăţiţi sfintele altare de *necurăţenia* ce s'a pus pe ele, prin neştiinţa vechilor teologi şi aprindeţi focul vecinic şi nemuritor în sufletele credincioşilor, închinându-vă Duhului Sfânt, care este adevărul, fiindcă NU SE POATE deodată sluji lui Hristos şi lui Şaddai-Iahve, la acelaşi altar.**

Mă încred în cucernicii noştri părinţi sufleteşti, că vor înţălege aveste cuvinte izvorâte din inimă curată şi adevărat creştinească şi vor lua măsurile necesare pentru eliminarea răului.

Este ora 12 şi mă tem că **pierim cu triumf, iar blăstămul copiilor noştri ne va urmări în mormânt. Nu păcătuiţi contra Duhului Sfânt!**

A. Tieranu

Un glas de durere din satele noastre

norată Redacţie a gazetei
„Svastica Banatului“.

Săptămână de săptămână aştept
interes cinstita noastră foaie
risă cu sinceră dragoste creşti-
ească şi românească. Indemnat
intenţiunile cele mai bune, pa-
iotice, modest, dar insufleţit, e-
rgic, neşovăitor, neînfricat, Iţi
ci datoria de creştin, român cin-
it..., idealist, d-ta Domnule re-
actor. „Svastica Banatului“, mi
pare... este o cronică consec-
entă, logică, nefalşificată a tra-
ediei noastre româneşti, al lup-
elor încordate al celor mici, al
elor cari privesc „viitorul de aur“
cum falnic apare în fantezia
poetului proroc, ci cum se impistriţează, tulbură prin meschinele şi subversivele manopere, frumosul, seninul şi armoniosul tablou, pe care noi l'am incadrat în inimile noastre, româneşti, cu atâta iubire şi o duioasă bucurie.

Noi bieţi săteni departe de toate comodităţile, scormonim pământul strămoşesc! Il silim, tăind brazde lungi, în sudorile năcăjite şi desperate ale oştiilor, copiilor noştrii, năcăjindu-ne ostenim pentru pânea cea de toate zilele, cruţăm ca să rămână cumva „bani albi pentru zile negre“, şi când — cum este acum — greutăţile, lipsele ne silesc a vinde din bucatele păstrate cu atâta grije şi socoteală — venind cu ele în oraş suntem batjocoriţi cu preţurile pieţei. Ne vine înaintea ochilor noştrii un nor negru... ne gândim la trudnica noastră muncă, cum facem din noapte ziuă, cum suntem zi de zi apăsaţi de biruri, de scumpete şi zicem „vai de biet român săracul, înapoi dă tot ca racul“.

Avem deputaţi aleşi şi trimişi de noi în cameră, — pe domnii secretari nu-i mai năcăjesc — în numele nostru, pentru alinarea durerilor şi năcazurilor noastre economice şi obşteşti, sunt D-niile lor, bucuroşi de încrederea şi alegerea noastră, primesc zece sutare la zi şi stau acasă..., ce le pasă durerea, zvârcolirea noastră, al poporului nostru harnic şi inteligent, ce ştiu ei de economie, de sforţările românaşului şi creştinului năcăjit..., din umbra cafanelor şi fumul ţigărilor bune nu ne văd, nu ne ştiu pre noi.

Mie îmi vine, par'că suntem fără conducători, nimenea nu au văzut sau auzit să se intereseze, înt'o Duminecă, sărbătoare să vină, să ne spună, pentruce sunt lucrurile pe a'ndoasălea, pentruce abia putem răsufla sub povara vieţii?!

Noi, preoţii, învăţătorii împreună cu poporul ştim că România întregită, ca o mamă bună ne alintă şi ne îmbrăţişează şi ne-a făgăduit şi ar vrea ea maica bună să avem o soarte fericită şi îndestulită. Dar, — afurisitul cuvânt de nu ar fi — conducătorii ne uită şi cutez să zic ne desconsideră!

Suntem buni la muncă, la biruri, suntem buni de ostaşi, suntem buni ca să ne înşirue şi să ne ducă la cutare paradă, suntem buni să cântăm şi să sunăm trâmbiţele fanfarelor noastre, suntem buni a fi inveninaţi de politică, meseria D-lor, dar nu a noastră, că ar fi vai de noi dacă ne-am da pe brazda ei cu totul.

In numele poporului din satele mai sărace ale Banatului, ca unul carele trăesc şi mă zvârcolesc asemenea cu fii mei sufleteşti, cuprins de îngrijorarea zilelor grele în care trăesc, respectuos vă rog, mult preţuite d-le Redactor, să faceţi loc jalbei mele scrise nu pentru fală, nici mărire, ci pentru trezirea acelora, cari „ochi au şi nu văd, urechi au şi nu aud“.

Rog apoi ţăranii noştrii cinstiţi să se grupeze, fără coloare de partid politic — într'un mănunchi viguros, încălzit de dragostea legei strămoşească, însufleţiţi de trecutul său de „mucenic neresplătit al gliei“, să pue la o parte ură, neînţelegeri, procese, desbinări, să se ferească de beutură beţivă, de lucs, că vremurile grele sunt, ne încolţesc zi de zi dujmanii, rog harnicii plugari să fie cu ochii în patru lături, în al 11-lea an a făurirei României noastre scumpe şi creştine.

Adunaţi-vă oameni buni în jurul preoţilor, învăţătorilor şi al altor conducători ai voştrii, întăriţi-vă şi încălziţi-vă de dragostea neamului, legei şi Regelui micuţel Mihai, aducându-vă aminte de cuvintele scripturei: „Ce este bine, ce e frumos să fie fraţii împreună“.

La o parte cu politicile seci şi îndujmănitoare, mână'n mână, creştinească şi românească, căci ştiţi „unde-i unul nu-i putere... unde's doi şi mai mulţi puterea creşte şi dujmanul nu sporeşte“.

„Svastica Banatului“ eu o consider ca organul poporului românesc de pe aici, mă'ndrept deci către redactorul ei, rugându-l în graiul şi iubirei creştine şi româneşti, în iubirea de frate, ca să nu lăncezească, mâna, mintea să nu i-se ostenească, deşi lovituri vin zilnic ofense, neofense — îndrăznească în numele sfânt al D-zeului, părinţilor noştrii, în numele legei creştine române, şi va veni ceasul — credinţa aşa 'mspune, că e aproape şi vom birui, căci puterea poporului e mare Românul „ţine minte“!

D. Nadăş, la 26 Iunie 1929.

Preot Octavian Albani.

Din viaţa satelor noastre

Căpăt. O jidancă botează copiii unor creştini. Neamurile lui Blank decând s'au înpotmolit în Europa, în special, în România, au început a injecta cu siringa lor toxică, sufletul creştinilor.

Ziarele, zi de zi, articole întregi în care ventilează isprăvile acestor împestriţaţi.

Noi, la rândul nostru, — făcându-ne şi datoria ce o avem faţă de Religia noastră sfântă, — a arăta o ispravă interesantă — dar dureroasă — a jidancei Lichtenstein Katalina, pe tema botezării unor copii creştini.

Rătăciţii care au îndrăznit a'şi pune odraslele în mâna jidancei sunt următorii:

1. Nicolae Draghicescu un copil.
2. Dimitrie Birescu: doi copii.
3. Gaitin Negru: un copil.
4. Dimitrie Sorinchescu: un copil.

Ceva însă e la mijloc: O întrebare curioasă — la care, îi rugăm pe cei păcătoşi să ne răspundă! — Oare n'a existat în comuna Căpăt alţi creştini în mânile cărora să-şi dea odraslele spre împărtăşire cu taina sfântului botez?

Miezul acestei întâmplări a devenit numai din cauza iubirii de argint, adecă jidanca era bogată — pe acele vremuri — şi le-a promis sarea şi marea, — numai să „o prindă baba la copii“

Aceşti creştini, fără multă judecată, — pe atunci — negândindu-se la altceva decât la avere, buni—bucuroşi ş'au încredinţat copiii, jidancei spre ducere la biserică.

Nu ne prea mirăm de aceşti creştini, dacă au rătăcit. Vina nu cade numai în capul lor, părtaşi acestui păcat sunt şi preoţii, care nu-şi îngrijesc credincioşii în astfel de ocaziuni.

Şi dacă nimeni — până astăzi — n'a ridicat glasul, să comenteze această greşală, care ameninţă religia noastră sfântă — şi păstrată prin foc şi sânge de strămoşii noştri, care ne-au dat-o curată, nepătată, — ne ridicăm noi, ca să arătăm celor inconştienţi, că acest fapt este un pericol social, care mereu repetându-se, ne va acapara, ne va păta aceia ce avem noi mai scump şi sfânt: Credinţă în Biserică.

Cu altă ocaziune, vom mai vorbi, într'o serie de articole, arătând activitatea imorală a poporului lui Israel.

Căpăt ,Iunie 1929.

Tepeluş.

Ghiroc. Corul din această comună a aranjat în seara de 29 lunie (Sf. Petru şi Pavel) un reuşit concert. S'au cântat mai multe piese naţionale şi patriotice. S'a predat dialogul „Pomana“ şi piesa teatrală Peţitorii de Tintariu. S'au distins în roluri coriştii I. Ciucu, P. Ruja, I. Stoia şi fetele Maghiar, Peia şi Raicu.

Laudă li se cuvine acestor bravi corişti cari n'au cruţat oboseala nici acum în toiul lucrului, ci au alergat cu mic cu mare la datorinţă.

— In zilele acestea s'a făcut măsurarea loturilor pentru împroprietăriţi. Din tabolul îndreptăţiţilor, în anul trecut au fost şterşi 92 inşi, cari n'au avut nici o ştire despre ceeace s'a făcut, deoarece ţineau în arendă fortată pământul, conform I. tablou, aşa, că nici prin minte nu le-a trecut, ce-i aşteaptă.

Acum nemulţumirile sunt mari, deoarece din tabloul zis definitiv, sunt omişi foarte mulţi, vr'o 90 inşi, şi sunt luaţi o mulţime de neîndreptăţiţi, între cari amintim pe Giel Heinrik, care posedă vr'o 8—9 jugh. pământ propriu; Ludvig, care în timpul războiului a fost în America, iar venind acasă cu bani grei, şi-a cumpărat moşie, etc., etc. Se vede, că delegatul V. Iorga şi-a uitat de datorie.

Se cere o revizie radicală pentru împărţirea dreptăţii, dar nu cu delegaţii Iorga şi Babescu, ci oameni fără patima beţiei.

Rap.

Cetiţi şi răspândiţi
„Svastica Banatului“

apo
Iartie
asoni
ucker
clan
ia,
Toati
II-le
ia în
Polo
ihilis
cerca
i im
car
Hesi
nă
- rec
carn
ru a
u pu
nenea
ă. In
şi-au
lome
ul o
da a
erican
„Or
New

York în 1920. Jidanul Saltus ne pune la pagina 212—215 că şi ţarul acesta a fost omorât de jidani. Imbolnăvindu-se de gripă, şi ţarul fiind foarte evlavios, în toate bisericile din Rusia se ţineau zilnic slujbe divine pentru însănătoşire. In vreme ce creştinii se rugau în genunchi în biserici pentru sănătatea ţarului, CAHALUL dase ordine strict confidenţiale rabinilor din toată Rusia ca ţinând şi ei slujbe în Sinagogi să citească la lumânări aprinse „Samat“-ul mare. (Samat e o rugăciune specială a jidanilor prin care conjură şi imploră pe Dumnezeul lor IEHOVA de a pedepsi cu toate mijloacele şi puterile sale pe cel sortit de CAHAL. In cazul acesta pe ţarul Alexandru III).

Boala ţarului agravându-se, a fost chemat la patul său vestitul medic Zaharjin din Moscova, care trecea şi de cel mai religios om din toată Moscova, nelipsind niciodată dela slujbele din catedrală. Ţarul căzut în agonie nemai cunoscându-l l'a întrebat cine e? Zaharjin i-a răspuns la ureche, aplecându-se: **„Eu sunt jidan şi franc-mason“!** Jidan şi franc-mason?! a strigat cu glas înăbuşit muribundul. Zaharjin nerăspunzând se întoarse spre ţarină şi prim-procuratorul Sf. Sinod, ce stăteau în fund, zicând liniştit: „Măjestatea Sa are febră“. Apoi reîntorcându-se la patul muribundului i-a şoptit, dându-i un praf în apă căldicică: „D-ta eşti condamnat la moarte!“ Ţarul ridicându-se puţin în coate spre a ţipa după ajutor, murise în clipa aceia. Otrava şi-a făcut efectul (pag. 213). Saltus mai spune: „Şamat-ul a avut efect. Israel a învins acolo unde fusese infructoasă Teroarea (pag. 214).

Sub ţarul Nicolae al II-lea lojele funcţionau ocult şi **franc-masonii îşi văzură planurile lor criminale înfăptuite.** Toţi sfetnicii **lui Nicolae II-lea erau franc-masoni, lucrând după planurile supraconducătorilor din Paris şi New-York.** Războiul ruso-japonez din 1904/1905 şi revoluţia rusă din 1905 sunt opera franc-masonilor, foştii miniştri, Witte, Iswolsky, Sasanow, Buylgin, Plehwe (care părăsind Franc-masoneria a fost asasinat în plină zi la St. Petersburg). Capul şi instigatorul revoluţiei era **Witte, căsătorit cu o jidoavcă.** Ţarul îndeplinind toate cererile politice, — printre cari şi deplină Libertate religioasă şi Tratament egal jidanilor, — prezentate de Witte. dupăce mai întâi fusese formulate şi revizuite în loja din capitală, revoluţia fu potolită, Witte numit prim ministru şi preotul Gapon graţiat.

Să ştie că Gapon era sufletul socialiştilor, idolul plebei din toată Rusia depe atunci, membru marcant în lojele franc-masone şi cel mai aprig propagator al revoluţiei, în care calitate nu se sfiea a cere detronarea ţarului nici predicând în biserică. In momentul când Gapon era în faţa palatului imperial în fruntea a peste 100.000 de manifestanţi îmbrăcat în odăjdii preoţeşti şi cu icoana Maicei Domnului în mâni, unde se dusese spre a înainta o petiţie ţarului, cu forţa, el fu arestat de căpitanul Burinow, adjutantul temutului general Trepow, care în calitate de guvernator militar al St. Petersburg-ului tăia şi spânzura fără milă în revoluţionari.

In cartea: „Die russische Revolution von 1905 und die Revolution von 1917—1918 als Grundlage zum Verständniss der kommenden Revolution“, apărută la Deutsche Verlags-Anstalt în Stuttgart 1919, — autorul necunoscut, — ni se spune că Gapon era nelipsit dela întrunirile oculte a franc-masonilor, era socialist înfocat, întotdeauna prezidând personal adunările clandestine a socialiştilor, era în neîntreruptă legătură şi societate cu jidanii, şi că era jidan de naştere, chemându-l cu numele adevărat Mooses Leboiwitz din Riga, unde tatăl său profesa negustoria cu fier vechiu şi fratele său mai mare Nathan negustoria cu lemne, şi că el ar fi trecut la 10 ani la ortodoxism îndemnat de rabinul Dr. Chaim Reis din Reval, **preoţindu-se apoi anume cu scopul spre a servi neamul său jidovesc pe această cale.**

Scriind aceste rânduri, îmi vine în minte, fără voia mea, activitatea publicistică din ziarele jidoveşti dela noi, a lui Gala Galaction, şi gândindu-mă la jidanul Gapon mă întreb care o fi adevăratul motiv de ascunderea preotului Gheorghe Pisculescu ce mai nume românesc cu miros de usturoiu sub pseudonimul Gala Galaction, pseudonim ce pare a nu însemna prea mult, şi totuşi e atâta de misterios, încât merită să-l examinăm cu mai multă atenţie, când vom ajunge la capitolul „Epoca actuală“ a Franc-masoneriei din România întregită.

(Va urma).

Nici un ac dela jidan!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INFORMAŢIUNI

Rectificare. In ultimul nostru număr am publicat, că d-l Ioan Oprea a dus cadavrul lui Szana la mormânt. Această informaţie s'a bazat pe rapoartele gazetelor jidoveşti din localitate şi pe programul înmormântării, publicat de banca Szana, în care şi d-l Oprea a figurat.

D-l Oprea a lipsit din Timişoara, în ziua înmormântării lui Szana, deci facem cuvenita rectificare, ne voind a acuza pe cineva, atunci, când nu este vinovat.

„Reşiţa". S'a ţinut adunarea generală a „Reşiţei", la Bucureşti, unde s'a arătat, că societatea a căştigat în anul trecut 129 milioanet Lei. Din această sumă, membri direcţiunei capătă câte un milion lei, onorar anual, lar cei din comisia de cenzori, câte 120 mii lei. Directorul general Buşilă capătă 50 milioane, iar primdirectorul Agripa Popescu, **numai** 26 milioane Lei, anual.

In faţa acestor cifre fantastice, ne oprim uimiţi şi ne întrebăm, oare cum poate trăi d-l Buşilă dintr'un salar atât de mic?! Ce să înceapă „sărmanul" cu 50 milioane anual?

In consiliul „Reşiţei", au fost cooptaţi d-nii Sever Bocu şi Dr. C. Băran, a 1 milion lei anual. Să le fie de bine.

De ce să nu se „refacă" materialiceşte şi domnii din partidul naţional-ţărănesc?

Ne-am bucura de norocul d-lor Bocu şi Băran, dacă am şti că şi **sărmanii valahi, din Caraş şi Severin,** — asupra căror „Reşiţa" zace ca o imensă piatră de moară, gata în orice moment, de a-i măcina, — s'ar putea ridica la o mai mare bunăstare materială, când „Reşiţa" ştie să căştige sute de milioane anual, de pe sudoarea feţei lor.

Să se îngrijească domnii dela „Reşiţa", că şi valahii carî le produc imensul căştig, să se „refacă" materialiceşte, cum este cazul la domnii din direcţiune.

Aceasta ar fi o primă necesitate naţională şi politică a judeţelor Caraş şi Severin.

Mulţumire. Copleşiţi de durere, suntem nevoiţi pe această cale a aduce mulţumirile noastre prietenilor, cunoscuţilor şi tuturor acelora, cari au binevoit a exprima condoleanţele lor şi a însoţi pe iubita şi neuitata noastră fică Minerva în ultimul ei drum. Indurerataii: Ing. Manciu Petru şi familia.

Organizaţia bănăţeană a foştilor internaţi. In ziua de 26 Iunie a. c. a avut loc, în sala de şedinţe, a Primăriei Timişoara, Adunarea Generală, a foştilor internaţi şi întemniţaţi sub era maghiară.

Au luat parte următorii domni: Const. Tăranu, Gr. Ciunga, Ioan Petcuţ, Arcadie Opreanu, Nicolae Ciunga, Ioan Maleta, Gh. Despot, Aurel Raica, Cornel Moise, Pavel Liuba, Teofil Popoviciu, Gh. Popa din **Timişoara;** Mihai Andrei din Bozovici; Emilian Marcovici din Răcăjdia; Ioan Albulescu, din Lugoj; Preot N. Vulpe, din Jadani; Alex. Damaschin din Lugoj; D. Daicovici, din Căvăran; P. Miloş, din Gătaia; Moise Barbulescu, din Chereşul-mare; C. Jujanescu, din Lugoj; M. Barbu, Lugoj; Ioan Suboni şi Nicolae Iacobescu, din Jebel; Trifu Jivoiu, din Obad; Sava Veliu, din Fiscut; M. Milencovici şi Andrei Mureşan, din Lighed; Matei Târziu, din Fibiş; Teodor Ioaneş, preot din Chesinţ şi Martin Vernichescu, preot, din Vârciorova.

Şedinţa a fost deschisă de d-l C. Tăranu, care a vorbit despre congresul foştilor internaţi din Cluj.

D-l Ciunga a vorbit despre felul cum s'au dat despăgubiri, către foştii internaţi.

Adunarea se constitue în **„Liga bănăţeană a foştilor internaţi, sub era maghiară"** şi alege următoarea conducere: Preşedinte: Constantin Tăranu, Vicepreşedinte: Gh. Ciunga, Secretar: Aurel Raica, Membrii în comitet: Preotul N. Vulpe, Icobescu, Opreanu, Despot, Novacovici şi P. Liuba.

Dorim organizaţiei foştilor internaţi să-şi poată realiza pretenţiile juste, ce le au faţă de statul nostru, pe altarul cărui au depus jertfe considerabile.

Analele Banatului. Săptămâna aceasta a apărut fascicolul al II-lea, pe Maiu—Iunie 1929, din revista **Analele Banatului** [1]) condusă de d-l Dr. Ioachim Miloia, directorul Muzeului Bănăţean.

Când a apărut primul fascicol în anul trecut în 160 pagini, am crezut că şi acesta este un foc de paie, ce se va strânge tot aşa de repede precum s'a aprins de frumos. Ne-am înşelat cât se poate de plăcut căci fascicolul al doilea continuă pe aceeaş cale serioasă pe care a pornit, aducând cu sine un cuprins miezos şi interesant de cercetări din istoria şi arta Banatului. D-l Miloia şi-a propus ca, paralel cu activitatea ce o desvoltă la Muzeu, să adune în jurul acestui periodic pe cei mai de seamă cercetători ai trecutului românesc al Banatului, nizuindu-se astfel să umple golul pe care indiferenţa dominatorilor de ieri l'a produs dinadins: ignorarea elementului românesc.

Ne bucurăm că faţă de curajul cu care d-l Miloia a scris aproape singur primul foscicol, găsim în fascicolul de acum preţioase contribuţii istorice venite dela colaboratori din afară.

Afară de d-l Miloia, care publică foarte interesante date asupra renumitului pictor bănăţean Nic. Popescu şi alte studii, găsim în fasc. de acuma cercetări şi studii publicate de d-nii Petru Nemoianu, Ing. Adam Cucu, Prof. Iuliu Vuia, Dr. Aurel Cosma jun.

„Analele Banatului" nu se preocupă de altceva ci numai de ştiinţa pură, expusă în lumina documentelor. Ca atare nu va trebui să lipsească din şcoli, precum nici din casele intelectualilor noştri căci, i-o mărturisim sincer foarte puţin ştim noi înşine din trecutul nostru.

*) Red. şi adm. Str. Lonovici 8. Muzeul Bănăţean.

Glume

Mult e dulce şi frumoasă...

... limba ce vorbim, din păcate prea adesea, noi nu ştim s'o scrim!...

Un exemplu dintr'o mie.

Profesorul a intrat în clasă şi le-a spus: Scrieţi ce ştiţi despre capră, pupăză, mâţă, rac şi raţă şi faceţi deosebirea între ele.

Elevul Haia Zellig din clasa III-a primară, a prezentat următoarea lucrare scrisă:

Despre Capră.

Capra este un animal sălbatecă care trăeşte pi lang casa omului, el este micăşi dă unt mult. Ha el videm una gură cu care ţipă şi chem celilalte. Când se supără esti foarte fioroşi, arată colţ cu care muşcă şi împunge pi alţi dobitoci. El se hrăneşt cu cupaci şi muşte. Capra fuji foarte iuti şi de asta şi duci la padur. Ha el videm noi şi un cap acoperit cu peri.

Despre Pupăz.

Pupăz eşti un pasari cari trăeşti. El locueşti pi lângă casa omului şi ari un cioc cu care îl apurci, şi are două corni cu care se apără di alţi, el are şi un cap cu peri la care are dinţ.

El se hrăneşt cu fasole şi muslini. El este mic şi ţipă tari. De la el fulusim pene, puişori şi cioc. Se întrebuinţează la spăriet cupii, de aceea este foarte fulusitor.

Despre Muţa.

Muţă este un pisică, pintrucă ari blană. Ha el videm doi aripi şi un codă lungă. Ha cap videm noi un cioc şi două ochi. Muţă eşti bun pentru blană aşa care se faci un haine. El trăeşti după sobă unde are şi cupii. Ea umblă numai nopţi când plânji tare. El se hrăneşti cu ciuperci şi altile. El este de mai multe feluri, muţă şi motanu care trăeşti prin pod. Dela el fulusim pene şi carne.

Despre Racul.

Racul eşti un pasăre care trăeşti în grădină şi pe cupaci. Dânsa **are muni şi picior roşu cu care** fuji înapoi. El are un sulă cu care împunji tare. Mănâncă fructe şi iarbă. El sboară din flori în flori şi se prinde cu şapca.

Despre Raţă.

Raţa eşti un animal sălbatec fiindcă trăeşti în apă. Sboară foare sus şi faci cuibul pi cupaci. Dorm pe apă şi fulusește la ouă şi alte mâncări. „Universul".

Mica Publicitate

Atelierul de tâmplărie IOAN COTÂRLĂ Timişoara-Fabrică str. Căpitan Dan No. 7. Vinde mobile de tot felul din lemn stejar, frasin, cireş, nuc, etc. Primeşte comenzi, pe lângă preţurile cele mai ieftine. Execută în mod ireproşabil ori ce lucrare de tâmplărie. Atelierul şi magazinul de mobile se poate vizita zilnic (şi în zile de sărbători).

De vânzare Casă cu 10 camere, din cari la cumpărare se eliberează trei camere, bucătărie şi speis, grădină mare. A se adresa: Ioan Chiroiu, Timişoara II, Str. Mătăsarilor No. 11. (1295).

O cameră elegant mobilată, de închiriat în Cetate, str. Gh. Coşbuc No. 9, etaj II, uşa 10.

Dormitoare moderne de coloare deschisă, din lemn de fag şi cireş cu furnir de plop şi frasin, se pot cumpăra pe preţ ieftin la **IOAN COTÂRLĂ,** fabricant de mobile, Timişoara—Fabrică, Strada Căpitan Dan No. 7 (colţ cu Piaţa Rareş). Magazinul se poate cerceta şi în zile de sărbători şi duminici.

No. 2009/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a şcoalei primare rurale din comuna Izvin în ziua de 1 August 1929, ora 11 a. m. se ţine licitaţie publică în cancelaria Primăriei comunale din Izvin conform publicaţiunii inserate în Monitorul Judeţului Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţean.

Primăria comunei Jimbolia.

No. 1556/1929.

PUBLICATIE DE LICITATIE.

Se aduce la cunoştinţă generală că la Primăria comunei Jimbolia, în sala de şedinţă, se va ţine licitaţie publică pentru darea în întreprindere a edificării monumentului eroilor.

Ofertele legal timbrate, scrise în limba Statului, închise în plic şi sigilate, se vor primi până la data de 20 Septemvrie 1929, orele 10 dimineaţa, de d-l Primar, la care termen se va ţinea şi licitaţia.

Ofertele vor fi numai pentru planurile şi devizele premiate în număr de 2 cu premiul I şi II cari se găsesc afişate împreună cu condiţiunile, în sala de şedinţă, unde pot fi văzute în zilele de lucru între orele 9—12 şi 15—18.

Pe lângă oferte, concurenţi vor depune şi vadium 10 la sută în numerar sau efecte de Stat, ori recepise de consemnare, servind drept garanţie.

Pentru edificarea monumentului eroilor, este prevăzută în buget suma de 420.000 Lei.

Libel de depuneri nu se primeşte.

Concurenţii vor prezenta la licitaţie şi dovezile de capacitate, obligându-se la aceste condiţiuni.

Jimbolia, la 3 Iulie 1929.

Notar: **Dr. V. Pop.**

Primar: **Kartye**

Primpreşedintele Tribunalului Timiş-Torontal.

No. XIX. A. 67/1929. Pres.

PUBLICATIUNE DE LICITATIE.

Noi, Dr. Timotei Radi primpreşedintele Tribunalului Timiş-Torontal Timişoara, ca reprezentantul Ministerului Justiţiei deschidem concurs de licitaţie pe ziua de 28 Iulie 1929, pentru aprovizionarea cu lemne de foc pentru iarna 1929—1930 a Tribunalului, Parchetului Tribunalului, Judecătoria rurală Biled, Recaş şi Vinga.

Lemnele vor fi esenţă fag cal. I. livrabile în luna August. cantitatea este:

1.	Pentru Tribunal	515 m³
2.	Pentru Parchet	59 m³
3.	Pentru Judec. Biled	53 m³
4.	Pentru Judec. Recaş	50 m³
5.	Pentru Judec. Vinga	40 m³
	Total	717 m³

Ofertele închise şi sigilate cu cauţiunea de 10% vor fi înaintate cel mult până la 28 Iulie 1929 ora 10 a. m. înbiroul No. 11 Etaj II. Palatul Dicasterial. Condiţiunile de licitaţie se pot vedea zilnic în camera No. 32/a.

Timişoara, la 28 Iunie 1929.

Primpreşedintele Tribunalului

Timotei Radi

Corpul Portărelor Tribunalului Timiş-Torontal.

No. 7106/1928.

PUBLICATIUNE DE LICITATIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţă publică, că în urma Decizului cu No. G. 192/1929 al Judecătoriei Urbane Timişoara, în favorul lui Dr. Cornel Teicu avocat din Timişoara, pentru spese în 1980 Lei deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitaţiunei pe ziua de 22 Iulie 1929 ora 10 în Remetea-mare No. 101, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sequestrate şi anume: şopron, paie, etc., preţuite în 2.600.— Lei.

Timişoara, la 23 Iunie 1929.

Györgyhiro, portărel.

Primăria comunală Chesin

No. 584/1929.

PUBLICATIUNE.

Se aduce la cunoştinţă pub că în ziua de 24 Decemvrie ora 4 p. m. la primăria com lă Chesinţ, să dă în arendă d tul de vânat de pe terenul 6000 jugh. cultivabil şi de jugh. pădure pe timp de 5 începând cu 1 Februarie 193

Preţul de estimare este 15000 Lei.

La lictaţie se vor admite mai persoane provăzute cu cumentele recerute de lege.

Chesinţ, la 1 Iulie 1929.

Primări

Primăria Municipiului Timiş

No. I. 22869/1929.

Publicaţiune de concurs.

Primăria Municipiului T şoara publică concurs pentru cuparea postului vacant de fesor de violină la Conservato comunal, cu salar de bază 1000 lunar plus toate accesor

Reflectanţii îşi vor înainta rerea până la 15 August 1929, soţită de următoarele acte:

Act de naştere, certificatul studii, Certificatul de cetăţe Certificatul medical, dovadă a satisfăcut obligaţiunilor mili re, declaraţie de limbile ce noaşte.

Postulanţii cari ocupă v funcţiune publică, vor prezen consimţământul autorităţii pective, prin care consimte trecerea lui în serviciul Muni piului.

Numirea este provizorie, definitivarea se va face după pirarea stagiului prevăzut lege.

Timişoara, la 22 Iunie 1929.

p. Primar: **Hollinger** m. p.

(1284) p. Secretar: **Disela** m

Primăria Municipiului Timişo

No. III 22636.

PUBLICATIE DE LICITATI

Primăria Municipiului Tim şoara dă în întreprindere treer tul recoltei a 163 jughere c grâu, 14 jughere orz şi 164 jug re ovăs.

Pentru acest scop în confo mitate cu dispoziţiunile le contabilităţii publice, se public licitaţie pe data de 18 Iulie a. ora 10 a. m. în biroul Serviciul economic com. (etaj. I. came 40).

Amatorii vor prezenta la ceastă dată ofertele timbra temnate, închise, sigilate şi pr văzute cu garanţie de 10.000 L în numerar sau efecte de stat.

Caetul de sarcini se poate v dea zilnic la serviciul econom com. în orele de serviciu 7—1

In ofertă se va menţiona că matorul cunoaşte condiţiunil din caetul de sarcini şi le acce tă.

Afară de acestea în ofertă s mai trece marca, vechimea şi p terea (HP) a garnituri, precum felul combustibilului ce neces tă. (1288)

Timişoara, la 27 Iunie 1929.

Primăria Municipiul Timişoara.

CINEMA:

CETATE: 14, 15 şi 16 Iulie — APOLLO: 17 şi 18 Iulie
CONCORDIA: 20 Iulie

Prinţesa Circului

după opereta cu renume mondial a lui Emerich Kalman.

Regie: Victor Jansen.

In rolurile principale:

Harry Liedtke, Hilda Rosch, Hans Junkermann, Ernest Verebeş.

Monopol: Filmcentrala Timişoara.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA" Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj